

bestemmes, at „behandlingspermisjon“ kan gives af anstaltslederen, når den indsatte har udstået 6 måneder og mindst halvdelen af straffen; der skal være mindst 3 måneder mellem permissionerne.

Fængselsfanger kan ikke få permission for længere tid end 3 døgn ad gangen.

Det norske fængselsstyre har over for justitsministeriet udtalt, at man anser permissionsordningen for et meget nyttigt behandlingsmæssigt virkemiddel.

I den første tid efter lovens ikrafttræden medførte den omstændighed, at kompe-

	Gjennemsn. belegg	Reaktionens art	Antall permisj.	Antall svikt	Antall perm. med ny kriminalitet
„Anstalt					
Botsfengslet	285	straff på 9 mnd. eller mer	212	19	2
Oslo kretsf.	240 (ca.)	straff på under 9 mnd.	128	16	1“

Udtrykket „svikt“ i denne oversigt omfatter „alle former og grader av svikt, således også mindre forsinkelse ved tilbagekomsten, og også alle andre slags brudd på de fastsatte vilkår for permisjonene“.

Fængselsstyret har over for justitsministeriet specielt peget på de relativt få tilfælde af ny kriminalitet begået under permissionerne.

Sverige.

Reglen om udgangstilladelser („permission“) indførtes ved loven af 21. december 1945 om verkställighet av frihetsstraff m. v., der byggede på et meget omfattende komitéarbejde. Reglen, der i det væsentlige svarer til § 36 i det foreliggende lovforslag, findes nu i loven af 6. maj 1964 om behandling i fængvårdsanstalt, der har afløst loven af 1945, og som sammen med den nye brottsbalk er trådt i kraft den 1. januar 1965. I loven af 6. maj 1964 er dog hjemlet en udvidet adgang til meddelelse af udgangstilladelse umiddelbart før løsladelse.

Fra de supplerende administrative bestemmelser kan følgende almindelige regler om „regelbundna permissioner“ („behandlingspermissioner“) refereres:

Afgørelse om permission træffes af vedkommende fængvårdsdirektör (anstaltsleder).

Ved åbne anstalter kan permission meddeles, når straffetiden er mindst 10 måneder; førstegangspension meddeles efter 6 måneder, når straffetiden ikke er over 1½ år,

tencen til at give udgangstilladelse var til-lagt anstaltslederne, at der ved enkelte anstalter blev givet sådanne tilladelser i videre omfang end forudsat. Dette havde til følge, at der i adskillige tilfælde skete overtrædelse af permissionsvilkårene (udeblivelse m. v.). Fængselsstyret tog derefter initiativ til en stramning af praksis, og uregelmæssigheder forekommer derfor nu i langt mindre udstrækning.

Justitsministeriet har fra fængselsstyret modtaget følgende statistiske oversigt for 1964:

	Antall permisj.	Antall svikt	Antall perm. med ny kriminalitet
Botsfengslet	212	19	2
Oslo kretsf.	128	16	1“

og efter 10 måneder, når straffetiden er længere; der skal være 3 måneder mellem permissionerne.

Ved lukkede anstalter meddeles kun permission, når straffetiden er 1½ år eller mere; førstegangspension bevilges efter 10 måneder og ny permission 4 måneder efter den foregående.

Er straffetiden 4 år eller derover, bør permissionen i reglen ikke bevilges, før den indsatte har udstået $\frac{1}{3}$ af den straffetid, der ligger før prøveløsladelsesdatoen.

Permissionstiden kan højst være 48 timer ved førstegangspension og 72 timer ved senere permissioner.

Med hensyn til vurderingen af permissionsinstituttet har generaldirektøren for den svenske fængvårdsstyrelse over for justitsministeriet udtalt, at permissionerne må anses som et meget værdifuldt led i fangebehandlingen.

I det svenske tidsskrift „Kriminalvården“ (februar 1964) har den svenske justitsminister — i forbindelse med nogle bemærkninger om rømminger i forbindelse med permission — formuleret sin vurdering således: „... Men å andra sidan är det ju allmänt omvittnat att permissionerna är ett mycket positivt inslag i fängbehandlingen. Det i sig onaturliga och personlighetsnedbrytande fängselivet blir mindre onaturligt om den dömda kan få träffa sina närstående. Och samtidigt provas hans vilja och förmåga att klara sig i friheten. Alla skall ju ändå ut efter längre eller kortare tid och det kan